

[Hanne Severinsen]

til pensionisterne, at det altså godt kan betale sig at have en indkomst ved siden af. Det betyder også, at vi for fremtiden bedre kan slå til lyd for, at man sparer sammen til sin alderdom.

Birthe Hansen (SF):

Den aktive indsats, som den konservative ordfører talte så højt og så meget om, har jo altså begrænset sig til en bestemt gruppe af pensionister, nemlig dem, der i forvejen har noget ved siden af folkepensionen. Aktiviteten og omsorgen for de folkepensionister, som alene har folkepensionen at leve af, har det skortet på. Man kan så håbe på, at de vil blive taget med i næste omgang.

Det samme gælder for så vidt også med hensyn til delpensionsordningen, som jo egentlig også tjente de selvstændige erhvervsdrivendes formål og knap så meget andre menneskers formål.

Men vi skal altså ikke glemme, at der stadig væk sidder en stor del pensionister her i Danmark, for hvem det vil være nødvendigt også i fremtiden at skulle gå på socialforvaltningen og søge om de almisser, de kan få, for at eksistere, når de kun har folkepensionen at leve af.

Aase Olesen (RV):

Der er noget, der tyder på, at folks hukkommelse er kort. Med henblik på den sidste taler må jeg minde om, at det er ganske få uger siden, at Folketinget bevilgede velstandsregulering præcis til de pensionister, som ikke har anden indtægt. Det var et indtægtsløft på ca. ½ mia. kr. på årsbasis, og det bliver vel at mærke ikke ædt op af de skattestigninger, som visse partier herinde ynder at udbrede sig om.

Men så vil jeg gerne bruge anledningen til ved denne tredje behandling af forslagene om fjernelse af samspilsproblemerne at minde om, at dette nu er den sidste del af det forlig, som blev indgået i april 1984 i forbindelse med finanslov 1985 mellem regeringen og Det Radikale Venstre. Aftaleteksten lyder sådan:

»Der igangsættes et udvalgsarbejde, som inden 1. december 1984 skal anvise forbedrede muligheder for tilbagetrækning fra arbejdsmarkedet samt en lettelse af pensionisternes samspilsproblemer, herunder det sær-

lige samordningsfradrag for tjenestemænd, og anvisning af muligheder for at sikre større mobilitet blandt offentligt ansatte. De resterende midler i Den Sociale Pensionsfond frigives gradvis med 300 mill. kr. i 1986, 600 mill. kr. i 1987 og 900 mill. kr. i 1988 med henblik på ovennævnte formål.«

Jeg synes, det er vigtigt at se tingene lidt i sammenhæng. Med fjernelse af samordningsfradrag for ægtefællepensioner og for førtidspensionister og af andre samordningsfradrag – vi vedtog de sidste to lovforslag her forleden, det var lovforslag nr. L 81 og L 82 – med indførelse af delpension og nu, hvor vi tager fat på samspilsproblemerne, har vi virkelig for alvor afrundet en pensionspolitik, som blev aftalt i 1984.

Jeg synes, der er grund til at sige det, fordi man i den almindelige politiske debat, ikke blot herinde, men så sandelig også udenfor, fremstiller pensionspolitikken som noget, der har været meget ubehageligt i de senere år, og som har været til ulempe for pensionisterne.

Den seneste budgetredegørelse siger helt klart, hvordan det er gået med pensionisternes realindkomst. Den er klart steget, og denne realindkomst har fået et yderligere knæk opad på kurven. Det kan enhver overbevise sig om ved at slå efter.

Der er altså overhovedet ikke hold i den påstand, at den politik, der har været ført de senere år, har været hård ved pensionisterne. Tværtimod.

Formanden:

Jeg vil gerne, som fru Aase Olesen gjorde det, understrege, at det, vi er ved, er en tredjebehandling af lovforslag nr. L 119 og ikke en generel pensionspolitisk debat.

(Kort bemærkning).

Birthe Hansen (SF):

Det skal også kun være en kort bemærkning til fru Aase Olesen, hvis hukommelse også må være meget kort. Det drejer sig om 71 kr. pr. måned til en pensionist, de milliarder kroner, som fru Aase Olesen snakker om.

Fru Aase Olesen glemmer tilsyneladende – og det gør de andre ordførere fra de borgerlige partiers side også – at man ved den lejlighed, hvor de 71 kr. blev vedtaget som en